

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EUT L 136, s. 34) — lægemiddelbegreb — produkt indeholdende et stof, som ved en høj dosis har en terapeutisk virkning, men som kan være skadeligt ved en lavere dosis, såsom den af fabrikanten anbefalede — rogelsesekstrakt

Konklusion

Artikel 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, skal fortolkes således, at et produkt, hvori indgår et stof, som har en fysiologisk virkning når det anvendes i en bestemt dosering, ikke er et lægemiddel efter funktion, når det, henset til doseringen af de virksomme stoffer, udgør en sundhedsrisiko ved normal forskriftsmæssig brug, men ikke kan genoprette, ændre eller påvirke fysiologiske funktioner hos mennesker

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. maj 2009 — Azienda Agricola Disarò Antonio mod Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Padova, Italien)

(Sag C-34/08) (¹)

(Landbrug — fælles markedsordning — mælkekvoter — afgift — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1788/2003 — den fælles landbrugspolitik formål — princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet — fastlæggelse af den nationale referencemængde — kriterier — betydningen af kriteriet om en medlemsstats underskud)

(2009/C 153/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Padova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Agricola Disarò Antonio

Sagsøgt: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Padova — fortolkning og gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 270, s. 123) — forordningen tager ikke hensyn til den periodiske ajourføring for hvert land af de afgiftsfrie referencemængder, men gennemfører tillægsafgiften ensartet for overskuds- og underskudsproducenter — spørgsmål om forenelighed med EF-traktatens artikel 5, 32, 33 og 34

Konklusion

- 1) Den omstændighed, at Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter ved fastsættelsen af den nationale referencemængde ikke tager i betragtning, at den pågældende medlemsstat har underskud, kan ikke rejse tvivl om, at forordningen er i overensstemmelse med de formål, der bl.a. er fastsat i artikel 33, stk. 1, litra a) og b), EF.
- 2) Gennemgangen af forordning nr. 1788/2003 i forhold til princippet om forbud mod forskelsbehandling har intet frembragt, der kan rejse tvivl om forordningens gyldighed.
- 3) Gennemgangen af forordning nr. 1788/2003 i forhold til proportionalitetsprincippet har intet frembragt, der kan påvirke denne forordnings gyldighed.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. april 2009 — The Queen, på vegne af Christopher Mellor mod Secretary of State for Communities and Local Government (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Det Forenede Kongerige)

(Sag C-75/08) (¹)

(Direktiv 85/337/EØF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — forpligtelse til at offentliggøre begrundelsen for en afgørelse om ikke at vurdere et projekt)

(2009/C 153/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, på vegne af Christopher Mellor

Sagsøgt: Secretary of State for Communities and Local Government

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (Civil Division) — fortolkning af artikel 4 i Rådets direktiv 85/337/EF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — forpligtelse til at give offentligheden adgang til begrundelsen for en afgørelse om ikke at vurdere et projekt, der henhører under de i bilag II til direktivet angivne grupper

Konklusion

- 1) Artikel 4 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, skal fortolkes således, at den ikke medfører krav om, at en afgørelse om, at det ikke er nødvendigt, at et projekt henhørende under direktivets bilag II undergives en VVM, selv skal indeholde begrundelserne for, at den kompetente myndighed fandt, at en sådan vurdering var unødvendig. Den kompetente administrative myndighed er imidlertid, såfremt en berørt person fremsætter begæring herom, forpligtet til at meddele begrundelserne for afgørelsen eller de relevante oplysninger og dokumenter som svar på den fremsatte begæring.
- 2) Når en medlemsstats afgørelse om ikke at vurdere et projekt henhørende under bilag II til direktiv 85/337 i overensstemmelse med direktivets artikel 5-10 angiver begrundelserne herfor, er denne afgørelse tilstrækkeligt begrundet, når begrundelserne heri — tilføjet de oplysninger, som allerede er meddelt de berørte parter, og eventuelt suppleret med de øvrige nødvendige oplysninger, som de administrative nationale myndigheder skal udlevere efter begæring — giver mulighed for at bedømme hensigtsmæssigheden af at anlægge en sag til prøvelse af afgørelsen.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. april 2009 — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt. mod Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Bíróság — Republikken Ungarn)

(Sag C-132/08) (¹)

(Frie varebevægelser — radio- og teleterminaludstyr — gensidig anerkendelse af overensstemmelse — ikke anerkendelse af en overensstemmelseserklæring, som er udstedt af producenten, der er etableret i en anden medlemsstat)

(2009/C 153/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Sagsøgt: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Bíróság — fortolkning af artikel 30 EF, artikel 8 i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91, s. 10), samt artikel 2, litra e) og f), artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT 2002 L 11, s. 4) — national lovgivning, der pålægger importøren af radioudstyr, som benytter frekvenser, hvis anvendelse ikke er harmoniseret i hele Fællesskabet, og som er EF-mærket, at levere en overensstemmelseserklæring i henhold til nationale retsfor skrifter, selv om det pågældende udstyr er ledsaget af en overensstemmelseserklæring udstedt af producenten, som har hjemsted i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) Medlemsstaterne kan ikke ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse kræve, at en person, som markedsfører et radioudstyr, fremlægger en overensstemmelseserklæring, selv når producenten af udstyret, som har hjemsted i en anden medlemsstat, har forsynet dette med en »CE«-mærkning og udfærdiget en overensstemmelseserklæring for produktet.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed finder ikke anvendelse, såfremt der er tale om vurderingen af spørgsmål vedrørende en persons forpligtelse til at fremlægge en overensstemmelseserklæring for et radioudstyr. Hvad angår medlemsstaternes beføjelse til i medfør af direktiv 2001/95 at pålægge andre forpligtelser i forbindelse med markedsføringen af radioudstyr end forpligtelsen til at fremlægge en overensstemmelseserklæring kan en person, som markedsfører et produkt, kun anses for producent, såfremt de betingelser, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, litra e), er opfyldt, og kun anses for distributør, såfremt de betingelser, der er fastsat i artikel 2, litra f), er opfyldt. Producenten og distributøren kan kun være bundet af de forpligtelser, som direktiv 2001/95 fastsætter for hver af dem.
- 3) Når et spørgsmål er reguleret ved harmoniserede bestemmelser på fællesskabsplan, skal alle nationale foranstaltninger herom bedømmes på grundlag af de harmoniserede bestemmelser og ikke på grundlag af artikel 28 EF og 30 EF. Inden for de områder, der henhører under direktiv 1999/5/EF, skal medlemsstaterne fuldt ud overholde bestemmelserne i dette direktiv og må ikke opretholde modstridende nationale bestemmelser. Hvis en medlemsstat finder, at overensstemmelse med en harmoniseret standard ikke sikrer overensstemmelse med de væsentlige krav i